

Η ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ Η ΑΠΕΞΑΡΤΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ!

Η χρήση ναρκωτικών ουσιών τόσο στη χώρα μας όσο και πανευρωπαϊκά λαμβάνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις χρόνο με το χρόνο, όσο εντείνονται τα αδιέξοδα κι η ανασφάλεια, όσο η κάλυψη ακόμα και στοιχειωδών κοινωνικών αναγκών αντιμετωπίζεται εχθρικά, όσο οι εστίες του πολέμου- και μαζί οι οδυνηρές συνέπειές του- καίνε παντού στη γειτονιά μας. Σε αυτές τις συνθήκες, το μόνο «δικαίωμα», η μόνη «ελευθερία» που αναγνωρίζεται και προσφέρεται απλόχερα είναι να «το σκάει» η νέα γενιά από μια ζωή κενή και αβίωτη.

Οι “λύσεις” που προωθούν η ΕΕ και οι κυβερνήσεις στη χώρα μας διαχρονικά ρίχνουν λάδι στη φωτιά, στην προσπάθεια να συντηρήσουν την κοινωνική καταστολή που απορρέει από τη χρήση και την εξάρτηση, αλλά και ένα εμπόριο με αμύθητα κέρδη. Γι’ αυτό ιατροκοποούν ένα πολυπαραγοντικό κοινωνικό φαινόμενο χωρίς να αγγίζουν τις κοινωνικές αιτίες που οδηγούν στην εμπλοκή με τις ουσίες, προβάλλοντας ως κυρίαρχη πολιτική τη μείωση της βλάβης που προκαλούν τα ναρκωτικά αντί της μείωσης της χρήσης τους με στόχο τη διατήρηση των χρηστών σε ένα επίπεδο στοιχειώδους «λειτουργικότητας».

Έτσι, ενισχύουν κι άλλο τα προγράμματα που χορηγούν υποκατάστατα και συντηρούν την εξάρτηση, επεκτείνουν τη δημιουργία Χώρων Ελεγχόμενης Χρήσης με κινητές μονάδες σε Αθήνα και Θεσ/κη, ενώ την ίδια στιγμή τα «στεγνά» θεραπευτικά προγράμματα σταθερά απαξιώνονται και στενάζουν από την υποστελέχωση, τις συνεχείς μετακινήσεις προσωπικού και την ευθεία παρέμβαση στη λειτουργία τους. Παράλληλα, προωθείται ακραία το εμπόριο κάνναβης μέσα από είδη πλατιάς κατανάλωσης στο όνομα των «θεραπευτικών» της ιδιοτήτων, σκευάσματα για τα οποία ο UNODC, το EMCDDA, ο DEA και άλλοι οργανισμοί που μελετούν το πεδίο των ναρκωτικών αναφέρουν συνεχώς ότι έχουν υψηλή επικινδυνότητα λόγω του διάτρητου ελεγκτικού πλαισίου παραγωγής και κυκλοφορίας τους.

Νέο επεισόδιο του ίδιου έργου είναι και η εμφάνιση ψυχοτρόπων - ψυχεδελικών ουσιών ως η νέα τάση για τη θεραπεία ψυχιατρικών διαταραχών,

με την αποτελεσματικότητά τους ήδη να τίθεται υπό αμφισβήτηση.

Σε αυτές τις συνθήκες η κυβέρνηση επιλέγει να δώσει τη χαριστική βολή στην Πρόληψη και την Απεξάρτηση μέσα από ένα νομοσχέδιο – οδοστρωτήρα που καταργεί όλους τους εγκεκριμένους φορείς πρόληψης και θεραπείας που λειτουργούν στη χώρα μας, πολλοί εκ των οποίων εντάσσονται στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας και έχουν δώσει εδώ και δεκαετίες δείγματα γραφής πχ. ΚΕΘΕΑ, 18 Άνω, Ιανός, Διάπλους κλπ. και τους συνενώνει σε έναν υδροκέφαλο Οργανισμό, τον «ΕΟΠΑΕ», ο οποίος θα είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου και θα λειτουργεί με όρους οικονομικής αυτοτέλειας.

Στην «ομπρέλα» του ΕΟΠΑΕ τα «στεγνά» θεραπευτικά προγράμματα θα λειτουργούν πλάι στα προγράμματα χορήγησης υποκαταστάτων και τις δομές μείωσης βλάβης, κάτι το οποίο θα οδηγήσει αναπόφευκτα σε περαιτέρω αποδυνάμωση της φιλοσοφίας τους. Θα λειτουργούν όμως και πλάι σε κάθε λογής ιδιώτη και ΜΚΟ που δραστηριοποιείται στο χώρο, για τους οποίους προβλέπεται παχυλή χρηματοδότηση απ’ ευθείας από το Ταμείο Ανάκαμψης, δηλαδή τη φορολογία των λαών της Ευρώπης. Με δυο λόγια : ενίσχυση της εμπορευματοποίησης και περαιτέρω υποβάθμιση των δημόσιων και δωρεάν παρεχόμενων υπηρεσιών. Παράλληλα, αφήνεται εντελώς μετέωρο το μέλλον των Κέντρων Πρόληψης, ενώ εδραιώνονται απαράδεκτες εργασιακές σχέσεις για τους εργαζόμενους, με ό, τι αυτό συνεπάγεται για το παρεχόμενο θεραπευτικό έργο.

Το νομοσχέδιο έχει ήδη απορριφθεί από τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων στην πρόληψη και την απεξάρτηση, τα μέλη των θεραπευτικών προγραμμάτων και τις οικογένειές τους, από εκατοντάδες ενώσεις και φορείς της κοινωνίας που με μία φωνή απαιτούν **ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙ**.

Το πολυπαραγοντικό φαινόμενο της τοξικοεξάρτησης είναι βαθιά κοινωνικό, άρρηκτα συνδεδεμένο με τους κοινωνικοοικονομικούς όρους διαβίωσης του ανθρώπου, τις σχέσεις του με τους άλλους ανθρώπους, τη θέση του μέσα στην κοινωνία και το πώς εκείνος επιδρά στην εξέλιξή της και ως τέτοιο χρειάζεται να αντιμετωπίζεται, με έμφαση στην Πρόληψη -τη Θεραπεία - την Επανάταξη και όχι την καταστολή. Για το λόγο αυτό, η πάλη ενάντια στις εξαρτήσεις αλλά και ενάντια στις αιτίες που γεννούν και ενισχύουν το φαινόμενο όπως η λογική κόστους - οφέλους που διέπει κάθε πλευρά της ζωής μας είναι υπόθεση όλων των εργαζομένων, της νεολαίας, της κοινωνίας συνολικά και σε άμεση σχέση με τον αγώνα για ζωή με δικαιώματα και αξιοπρέπεια.

Καλούμε τον λαό, ιδιαίτερα τους νέους ανθρώπους να μαζικοποιήσουν το ΕΣΥΝ για να δυναμώσει ο αγώνας για ουσιαστική θεραπεία και κοινωνική επανένταξη των εξαρτημένων και πάνω από όλα για μέτρα πρόληψης ώστε να σπάσει επιτέλους ο φαύλος κύκλος της αναπαραγωγής του φαινομένου.

Στο πλευρό του ευρύτερου λαϊκού κινήματος, διεκδικούμε:

- Καμία κατάργηση-συγχώνευση προγραμμάτων, φορέων, υπηρεσιών στο χώρο της απεξάρτησης και της πρόληψης. Να αποσυρθούν τα σχέδια για δημιουργία του ΕΟΠΑΕ.
- Ολόπλευρη ενίσχυση και στελέχωση των υπάρχουσών δομών θεραπείας με πόρους και προσωπικό, δημιουργία νέων προγραμμάτων θεραπείας των εξαρτήσεων με βάση τις τοπικές, πληθυσμιακές και επιστημονικές ανάγκες και με αποκλειστική ευθύνη του κράτους για τη χρηματοδότησή τους.
- Υιοθέτηση των «στεγνών» προγραμμάτων ως κύρια μορφή θεραπείας της εξάρτησης.
- Ενίσχυση των προγραμμάτων σωματικής αποτοξίνωσης, σε διασύνδεση με τα δημόσια νοσοκομεία και τα “στεγνά” θεραπευτικά προγράμματα.
- Αποφασιστική ενίσχυση των Κέντρων Πρόληψης, δημιουργία νέων όπου δεν υπάρχουν, με Ενιαίο Θεσμικό Πλαίσιο λειτουργίας.
- Κατάργηση της ΠΙΝΠ για το ΚΕΘΕΑ και επαναφορά του αυτοδιοίκητου.
- Καμία εμπλοκή ΜΚΟ και ιδιωτών στην πρόληψη-θεραπεία-κοινωνική επανένταξη.
- Εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης κατά των εξαρτήσεων σε όλες τις σχολικές βαθμίδες, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στα στρατόπεδα.
- Μέτρα για την αντιμετώπιση της σχολικής διαρροής, την προστασία των ανέργων και των ευάλωτων κοινωνικά ομάδων. Ενίσχυση της δωρεάν αθλητικής και πολιτιστικής δραστηριότητας των νέων ανθρώπων.

**ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΚΑΙ ΛΥΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η «ΦΥΓΗ»
ΨΑΧΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΖΩΗ**

**ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ**